

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.6.2014
COM(2014) 411 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Frankrikes nationella reformprogram 2014

med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2014

{SWD(2014) 411 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Frankrikes nationella reformprogram 2014

med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2014

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser², särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation³,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner⁴,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och,

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i EU.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, vilka tillsammans utgör de *integrerade*

¹ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2014) 411 final.

⁴ P7_TA(2014)0128 och P7_TA(2014)0129.

riktlinjerna. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

- (3) Den 29 juni 2012 beslutade stats- och regeringscheferna om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och uttryckte i synnerhet sitt helhjärtade åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.
- (4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation om Frankrikes nationella reformprogram 2013 och avgav ett yttrande om Frankrikes uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013 avgav kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 473/2013⁵ ett yttrande om Frankrikes utkast till budgetplan 2014⁶.
- (5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten⁷, som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011 rapporten om varningsmekanismen⁸, i vilken Frankrike identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.
- (6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att efterstävta differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa en normal utlåning till ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.
- (7) Den 5 mars 2014 offentliggjorde kommissionen resultaten av sin fördjupade granskning av Frankrike⁹ i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Frankrike fortfarande har makroekonomiska obalanser som kräver särskild övervakning och beslutsamma politiska åtgärder. I synnerhet behöver den försämrade handelsbalansen, den minskade konkurrenskraften och följderna av den höga offentliga skuldsättningen ständig politisk uppmärksamhet.
- (8) Den 7 maj 2014 lade Frankrike fram sitt nationella reformprogram 2014 och sitt stabilitetsprogram 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (9) Målet för budgetstrategin i stabilitetsprogrammet 2014 är att korrigera det alltför stora underskottet senast 2015 och nå det medelfristiga målet 2017. Programmet bekräftar det tidigare medelfristiga målet om en strukturellt balanserad budget, som är strängare än vad stabilitets- och tillväxtpakten kräver. Enligt programmet ska underskottet ned till 3 % av BNP 2015, över det mål som anges i rådets rekommendation av den 21 juni 2013. Efter det är de planerade (omberäknade) årliga framstegen i riktning mot det medelfristiga målet lägre än minimikravet på 0,5 % av

⁵ EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.

⁶ C(2013) 8004 final.

⁷ COM(2013) 800 final.

⁸ COM(2013) 790 final.

⁹ SWD(2014) 81 final.

BNP. Totalt sett överensstämmer programmets budgetstrategi endast delvis med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Enligt programmet spås statsskulden kulminera med 95,6 % av BNP 2014 och 2015 och sedan sjunka till 91,9 % 2017. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för programmets prognoser är rimliga för 2014 och något optimistiska för 2015, där BNP spås öka med 1,0 % i år och 1,7 % nästa år, jämfört med 1,0 % och 1,5 % i kommissionens vårprognos 2014. I april 2014 avgav det oberoende höga rådet för offentliga finanser (*Haut Conseil des finances publiques*) ett yttrande om programmets makroekonomiska scenario. Den 5 mars 2014 rekommenderade kommissionen att Frankrike borde anstränga sig mer för att helt efterleva rådets rekommendation enligt förfarandet vid alltför stora underskott. I stabilitetsprogrammet skisseras ett antal ytterligare åtgärder för 2014, bland annat indragna anslag till ministerier som ett led i en tilläggsbudget och de första verkningarna av det sparpaket på 50 miljarder euro som regeringen tillkännagett. Mot denna bakgrund och med beaktande av att den budgetkonsolidering som uppnåddes 2013 var högre än vad som väntats när kommissionen lade fram sin rekommendation, kan programmet på det hela taget anses motsvara kommissionens rekommendation. Budgetkonsolideringsåtgärderna är inte tillräckligt detaljerade för att det trovärdigt ska kunna sägas att det alltför stora underskottet kommer att ha korrigerats senast 2015, vilket stöds av kommissionens prognos om ett underskott på 3,4 % av BNP nästa år och en därtill hörande strukturjustering som ligger betydligt under den nivå som rådet rekommenderade. Riskerna för regeringens mål tenderar dessutom att peka nedåt. Bland annat har flera av de kompletterande åtgärder som tillkännagetts i programmet för 2014 ännu inte antagits, och de planerade besparingarna för 2015 är mycket omfattande. På grundval av kommissionens prognos är budgetåtsamningarna 2013–2014 för små med 0,2 procentenheter av BNP sett till (korrigerad) förändring av den strukturella balansen och med 0,1 procentenhet av BNP sett till omfattningen på de åtsamningar som ansågs nödvändiga när rådet lade fram sin rekommendation. Rådet anser utifrån sin bedömning av programmet och kommissionens prognos, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1466/97, att de åtgärder som ligger till grund för budgetstrategin behöver utstofferats mer och att kompletterande åtgärder behövs för att följa rådets rekommendation och sedan komma på rätt väg mot det medelfristiga målet. Särskilt bör kompletterande åtgärder anges i den kommande ändringsbudgeten för 2014.

- (10) Eftersom statsskulden är hög och fortfarande ökar och eftersom tidsfristen för korrigerande av det alltför stora underskottet förlängdes till 2015, är det desto viktigare att 2014 års budget verkligen efterlevs och avsevärda konsolideringar genomförs med beslutsamhet 2015. Särskilt bör de offentliga utgifterna öka mycket långsammare än de senaste åren, vilket den franska regeringen planerar. Därför föreligger ett behov av att ytterligare konkretisera strategin för minskning av utgifterna genom en intensifiering av den pågående översynen av utgifterna och eventuellt en omställning av omfattningen på det offentliga insatser. Stora besparingar på kort sikt kan inte genomföras utan en avsevärd minskning av ökningstakten i utgifterna för social trygghet, som utgör nästan hälften av de offentliga utgifterna. Det omfattar nedskärningar i utgifterna för hälso- och sjukvård och pensioner, bland annat genom mer långtgående årliga utgiftsmål för vården och tillfälliga frysningar av pensionerna och andra sociala förmåner, vilket regeringen för närvarande planerar. Vidare torde den planerade nya lagen om decentralisering förenkla de olika administrativa nivåerna i Frankrike och undanröja administrativa överlappningar och nå fler synergieffekter, effektivitetsvinster och besparingar genom att administrativa nivåer slås samman eller avskaffas. På det här området

kommer de strukturella reformerna i stabilitetsprogrammet inte att få effekt förrän på medellång sikt, även om tidsplanen har tidigare lagts sedan stabilitetsprogrammet lades fram, men reformerna är behäftade med allvarliga genomföranderisker. Kontrollen över de lokala myndigheternas utgifter bör också stärkas, bland annat genom ett tak för de årliga ökningarna av de lokala skatteinkomsterna, samtidigt som den planerade nedskärningen av bidragen från den nationella regeringen genomförs utan pardon. Förutom behovet av kortfristiga besparingar är även de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet bekymmersam. De offentliga vårdutgifterna har visserligen hållits under kontroll de senaste åren, men mer krävs för att göra hälso- och sjukvårdssystemet mer kostnadseffektivt. Särskilt behöver fler kostnadsbegränsande strategier genomföras, eftersom vårdssystemet spås få betydligt högre utgifter på medellång och lång sikt. Områden som bör effektiviseras är bland annat läkemedelsutgifter och administrativa utgifter samt sjukhusvård. Slutligen antogs en pensionsreform i december 2013 med målet att göra pensionssystemet långsiktigt hållbart. Pensionsreformen är dock inte tillräcklig för att få bort systemets underskott, särskilt underskotten i systemen för statstjänstemän och anställda i ett antal statskontrollerade företag. Enligt de franska myndigheternas prognoser kommer de nya pensionsåtgärderna att allt som allt bara halvera systemets totala underskott till omkring 0,5 % av BNP till 2020. Justeringens storlek är dessutom behäftad med allvarliga risker, eftersom det makroekonomiska scenario som ligger till grund för prognoserna kan visa sig vara alltför optimistiskt. Den nyligen inrättade kommittén för uppföljning av pensioner (*Comité de suivi des retraites*) bör se till att underskottet i systemet successivt undanröjs.

- (11) Frankrike är en av de medlemsstater där arbetskraften är dyrast. Särskilt minskar den höga skatten på arbete företagets lönsamhet. För att stärka den kostnadsmässiga konkurrenskraften har den franska regeringen tagit en rad initiativ för att minska skatten på arbete. En skatterabatt för konkurrenskraft och sysselsättning (CICE) antogs i december 2012 och motsvarar en minskning av arbetskraftskostnaden för anställda som har högst 2,5 gånger minimilönen. En ytterligare sänkning på 10 miljarder euro av arbetskraftskostnaderna tillkännagavs som en del av en ansvars- och solidaritetspakt i januari 2014. Dessa två åtgärder kommer att omfatta 30 miljarder euro eller 1,5 % av BNP, vilket är i samma storleksordning som den totala ökningen av företagsskatten 2010–2013 och uppväger enbart hälften av skillnaden mellan Frankrike och medelvärdet för euroområdet i fråga om arbetsgivaravgifter. Dessutom gynnas exportföretagen, som tenderar att betala ut högre löner, mindre av CICE än de icke-exporterande företagen, vilket minskar åtgärdens bidrag till konkurrenskraften. Ansvars- och solidaritetspakten omfattar en minskning av arbetskraftskostnaden för låga löner i spannet 1,6–3,5 gånger minimilönen. Den åtgärden, som förväntas träda i kraft 2016, får en mer direkt inverkan på exportföretagen. Lönebildningen i Frankrike tenderar att snedvrیدا lönestrukturen och begränsa företagets möjligheter att anpassa lönerna under lågkonjunkturer. Det höga rådet för finansiering av det sociala skyddet (*Haut Conseil du financement de la protection sociale*) har bedömt hur olika undantag från socialskyddsavgifterna påverkar sysselsättningen, men man har i mindre grad uppmärksammat inverkan på löner och konkurrenskraft. Trots att omfattande undantag införts för arbetstagare med minimilön förblir kostnaderna för arbetskraft som får minimilön höga. De här undantagen bidrog till att hålla arbetskraftskostnaderna nere under 2013, vilket är positivt, men den franska minimilönen erbjuder en av de högsta köpkrafterna i EU. Minimilönen bör därför fortsätta att utvecklas på ett sätt som stöder konkurrenskraft och sysselsättning.

Frankrike har bara några få undantag från den lagfästa minimilönen, och mer kan göras för att minska arbetskraftskostnaden i utsatta grupper.

- (12) Frankrikes globala rangordning i ett antal internationella undersökningar av företagsmiljön har sjunkit. Vissa åtgärder har vidtagits som ett led i den ”förenklingschock” som lanserades i juli 2013 för att förenkla kontakterna mellan företagen och förvaltningen, men företagsmiljön behöver förenklas ytterligare. Ett antal åtgärder i förenklingsplanen behöver dessutom fortfarande utformas och genomföras. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid föreskrifter enligt arbetslagen och redovisningsregler som följer storlekströsklar och som hämmar de franska företagens tillväxt. De kan ha betydelse för småföretagens svårigheter att nå en storlek som gör det möjligt för dem att exportera och vara innovativa. Politiska initiativ för att öka de privata företagens FoU-utgifter och innovation, bland annat skatterabatten för forsknings- och konkurrenskraftskluster, har hittills haft blandad framgång. Industrins avtagande betydelse i den franska privata sektorn innebär att de privata företagens FoU-utgifter stagnerar, även om enskilda företag kan göra betydande satsningar. Därför är en stor del av FoU fortfarande offentligt finansierad, både direkt genom offentlig forskning eller indirekt genom subventioner. De befintliga verktygen bör effektiviseras för att få de privata företagen att anslå mer pengar till FoU och innovation. Särskilt kan medlen till konkurrenskraftsklustren användas bättre för att främja stordriftseffekter och förbättra innovationsspridningen. Insatserna kan också göras mer verkningsfulla om man låter klustren bli verkliga nätverk av företag med positiva bieffekter. Slutligen spås kostnaderna för forskningsavdraget uppgå till 5,8 miljarder euro 2014 (nästan 0,3 % av BNP). Trots åtgärdens kostnad finns det ingen utvärdering av dess inverkan på FoU att tillgå.
- (13) Även om hinder i fråga om associationsform, ägarkrav eller prisreglering avlägsnats för vissa yrken (t.ex. veterinärer) finns det för en majoritet av dem fortfarande hinder att få tillgång till eller utöva yrket (t.ex. taxiförare, vårdyrken, notarier och juridiska yrken i allmänhet). Principen om spärrad intagning till många yrken (läkare, farmaceuter m.m.) hindrar fortfarande tillgången till tjänster, och kan ses över utan att kvaliteten och säkerheten äventyras. Hittills har ingen grundlig bedömning av behovet av och proportionaliteten i begränsningarna för de lagreglerade yrkena gjorts. Inom detaljhandeln kvarstår betungande tillståndskrav för att öppna butiker, bl.a. på grund av stadsplaneringsföreskrifter, och förbudet mot försäljning med förlust gäller fortfarande, vilket hämmar konkurrensen och drabbar konsumenterna. Än så länge har inga konkreta åtgärder vidtagits i Frankrike för att undanröja hindren för tillträde till detaljhandeln. Inom el- och gasdistributionen fasas de reglerade priserna ut för företagskunder. Priserna fortsätter dock att vara reglerade för hushåll, och för el underskrider priserna kostnaderna och det finns liten tillgång till alternativa leverantörer. När det gäller energilänkar bör de pågående projekten, särskilt med Spanien, färdigställas för att stärka el- och gaslänkarna till grannländerna. Inom järnvägssektorn hindrar fortfarande barriärerna för marknadstillträde marknaden från att fungera effektivt. Frankrike har inte konkurrensutsatt sin inhemska tågpassagerarmarknad, utom för internationella förbindelser, och det finns få nya aktörer. Man har inlett en reform av järnvägssektorn för att göra den mer ekonomiskt hållbar. Ett lagförslag lades fram i oktober 2013 och behandlas nu av parlamentet. Bland annat är det tänkt att en infrastrukturförvaltare ska inrättas med en vertikalt integrerad struktur där den nuvarande operatören ingår. Denna nya struktur kan hindra att alternativa operatörer får tillgång till järnvägsnätet.

- (14) Frankrike har ett högt och stigande totalt skattetryck. Kvoten mellan skatter och BNP var 2013 med 45,9 % en av de högsta i EU och hade ökat med 3,3 procentenheter sedan budgetkonsolideringen inleddes 2010. Mot den bakgrunden har en skattekommitté (*Assises de la fiscalité*) lämnat underlag för en reform av skattesystemet. Små framsteg har gjorts hittills med att sänka de lagfästa inkomstskattesatserna för privatpersoner och företag och effektivisera moms. I stället har en temporär extraskatt på storföretag förlängts till 2015, och det leder till att den totala lagfästa bolagsskatten kulminrerar på 38,1 % (den normala skattesatsen är redan en av EU:s högsta på 33,3 %). Den franska regeringen har tillkännagett att skattesatsen ska sänkas gradvis och 2020 nå 28 %, men det finns inga uppgifter om exakt när det ska ske. Begränsade framsteg har också gjorts det senaste året med att minska och förenkla inkomstskatteutgifterna. Trots vissa framsteg inom miljöskatter (bland annat har en koldioxidskatt, *contribution climat énergie*, införts gradvis) förblir miljöskatterna låga, räknat som andel av BNP. Vidare är de franska punktskatterna inte indexreglerade i takt med inflationen, och vissa omfattande miljöskadliga subventioner kvarstår, t.ex. den förmånliga punktskatten på diesel. Slutligen vidtogs inga ytterligare åtgärder 2013 för att minska bolagsskattens gynnande av lånefinansiering och därigenom förebygga en ökad privat skuldsättning.
- (15) Även om Frankrike vidtog ett antal politiska åtgärder fortsatte arbetsmarknaden att försämrats 2013 och allvarliga utmaningar kvarstår. Arbetslösheten fortsatte att stiga till 10,3 % under 2013 (jämfört med 7,5 % 2008). Frankrikes arbetsmarknad är fortfarande segmenterad, med mycket få övergångar från tidsbegränsad till fast anställning (sannolikheten att gå från en tillfällig till en fast anställning var 2010 bara 10,6 %, jämfört med 25,9 % i genomsnitt i EU). Kollektivavtalet om anställningstrygghet omsattes i en lag som antogs i juli 2013. Även om den reformen är ett steg i rätt riktning, är dess inverkan än så länge ojämn. Bland annat har få företag utnyttjat den möjlighet att ingå företagsavtal som lagen medger i syfte att öka flexibiliteten i arbetsvillkoren i händelse av tillfälliga ekonomiska svårigheter. Andelen uppsägningar som ifrågasätts i domstol har dock minskat betydligt. Även om arbetsmarknadens parter förhandlade 2014 för att se över systemet för arbetslöshetsförmåner, förväntas inte den nya överenskommelsen leda till några större minskningar av underskottet i systemet. Systemet för arbetslöshetsförmåner hade 2013 ett totalt underskott på nästan 1 % av BNP, och det krävs fler strukturella åtgärder för att det ska bli hållbart. Vissa delar, t.ex. villkoren för att vara berättigad till förmåner, förmånernas minskning med tiden och förmånsnivåerna för högavlönade arbetstagare, ändrades bara marginellt efter den senaste överenskommelsen mellan arbetsmarknadens parter i mars 2014, och de bör ändras mer för att se till att incitamenten att arbeta är tillräckliga. Tack vare flera pensionsreformer har sysselsättningen för arbetstagare i åldrarna 55–64 konstant ökat de senaste tre åren. Sysselsättningen hos äldre franska arbetstagare (45,6 % under 2012) är dock betydligt lägre än genomsnittet i EU (-4,5 procentenheter lägre) och bara 55 % av de äldre arbetstagarna i Frankrike går i pension direkt efter anställning (2008–2011). Det får till följd att arbetslösheten i den här åldersgruppen har ökat avsevärt de senaste åren. Det finns alltså ett behov av utvidgade åtgärder för att öka de här arbetstagarnas anställbarhet och se över incitamenten för dem att fortsätta arbeta eller återgå till arbetet.
- (16) PISA-undersökningen 2013 visade att Frankrikes ojämlikhet i fråga om utbildning är en av de högsta i OECD-länderna. En sjättedel av de franska ungdomarna lämnar utbildningssystemet utan avgångsbetyg. Det är särskilt oroande eftersom ungdomsarbetslösheten i slutet av 2013 var 25,5 % och eftersom risken att bli

arbetslös var nästan dubbelt så stor för de minst kvalificerade ungdomarna. Åtgärder för att främja lärlingsutbildningar bör särskilt inriktas på de minst kvalificerade ungdomarna. Vissa framsteg på området har gjorts genom den reform av den obligatoriska utbildningen som inleddes i juli 2013 och den nya lagen om yrkesutbildning och livslångt lärande som antogs i mars 2014. Det är dock för tidigt att säga om dessa åtgärder verkligen kommer att minska ojämlikheten i utbildningssystemet, och den nya plan för lägre sekundär utbildning i mindre gynnade områden som tillkännagavs i januari 2014 har ännu inte genomförts. Slutligen har övergången från skola till arbetsliv underlättats, men antalet lärlingar minskade 2012 och systemen gynnade högskolestuderande i allt högre grad.

- (17) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Frankrikes ekonomiska politik. Den har gjort en bedömning av stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet. Kommissionen har inte bara tagit hänsyn till programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Frankrike, utan även tagit hänsyn till huruvida de är förenliga med EU:s regler och riktlinjer, eftersom det är meningen att man ska stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att låta framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–7.
- (18) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Frankrikes stabilitetsprogram och dess yttrande¹⁰ återspeglas särskilt i rekommendation 1.
- (19) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet och stabilitetsprogrammet. Dess rekommendationer enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1–6.
- (20) Kommissionen har också inom den europeiska planeringsterminen analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. Mot denna bakgrund har specifika rekommendationer utfärdats till de euroländerna. Frankrike bör också se till att dessa rekommendationer genomförs fullständigt och i tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Frankrike att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Stärka budgetstrategin, inbegripet genom att ytterligare specificera de ingående åtgärderna för år 2014 och senare så att det alltför stora underskottet kan korrigeras på ett varaktigt sätt senast 2015 genom att strukturjusteringsmålen i rådets rekommendation inom ramen för förfarandet vid alltför stora underskott uppfylls. För att man ska åstadkomma en varaktig korrigerande av obalanserna i de offentliga finanserna krävs det att man på ett trovärdigt sätt genomför strukturreformer i syfte att öka anpassningsförmågan och främja tillväxt och sysselsättning. Efter korrigeringen av det alltför stora underskottet, sträva efter en strukturjustering i riktning mot det medelfristiga målet på minst 0,5 % av BNP per år, och mer i gynnsamma ekonomiska lägen eller om så krävs för att se till att skuldmålet uppfylls, för att den höga statsskulden ska minska på lång sikt. Öka satsningarna på effektivisering i alla delar av den offentliga sektorn, inbegripet genom en eventuell omdefinition av de offentliga insatsernas räckvidd. Särskilt vidta åtgärder för att avsevärt minska ökningarna i utgifterna för social trygghet från och med 2015 enligt

¹⁰ Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

planerna, genom att sätta upp ambitiösare årliga utgiftsmål för hälso- och sjukvård, hålla pensionskostnaderna under kontroll och förenkla familjebidrag och bostadsbidrag. Fastställa en tydlig tidsplan för den pågående decentraliseringen och ta de första stegen senast i december 2014 för att undanröja överlappande förvaltningsnivåer, underlätta sammanslagningar av kommuner och förtydliga ansvaret för varje förvaltningsnivå. Sätta ett tak på den årliga ökningen av kommunalskatteintäkterna och planenligt minska de statliga bidragen. Förutom besparingar på kort sikt, ta itu med de prognosticerade ökningarna av offentliga utgifter för hälso- och sjukvård på medellång och lång sikt, bland annat utgifterna för läkemedel, och vid behov vidta ytterligare åtgärder för att se till att pensionssystemet fås i balans senast 2020 på ett hållbart sätt, särskilt de befintliga specialsystemen.

2. Se till att minskningen av arbetskraftskostnaderna genom skattekrediten för konkurrenskraft och sysselsättning (*crédit d'impôt compétitivité emploi*) fortsätter. Agera för att ytterligare sänka arbetsgivarens sociala avgifter i enlighet med åtagandena i ansvars- och solidaritetspakten, och se till att inga andra åtgärder förtar dess verkan och att den målinriktning som nu planeras inte ändras. Ytterligare utvärdera de ekonomiska följderna av undantag från sociala avgifter, särskilt vad gäller sysselsättning, lönebildning och konkurrenskraft, och vid behov vidta nödvändiga åtgärder. På ett budgetneutralt sätt ytterligare sänka arbetskraftskostnaderna för de lägst avlönade, särskilt genom riktade minskningar av arbetsgivarens sociala avgifter med beaktande av olika ordningar för lönebidrag.
3. Förenkla reglerna för företagens administration, beskattning och redovisning och vidta konkreta åtgärder för att genomföra regeringens pågående förenklingsplan före december 2014. Eliminera regelhinder för företagens tillväxt, särskilt genom att se över storlekskriterier i föreskrifterna för att undvika tröskeeffekter. Förenkla och effektivisera innovationspolitiken, särskilt genom en utvärdering och vid behov en anpassning av forskningsavdraget (*crédit d'impôt recherche*). Se till att resurserna styrs till de effektivaste konkurrenskraftklustren och främja de ekonomiska effekterna av innovationer som tagits fram i klustren.
4. Avlägsna omotiverade restriktioner för tillträdet till och utövandet av lagreglerade yrken, minska kostnaderna för tillträde till ett visst yrke och främja konkurrensen på tjänstemarknaden. Vidta ytterligare åtgärder för att minska regelbördan i detaljhandeln, särskilt genom att förenkla tillståndsförfarandena för etablering av försäljningsställen och upphävande av förbudet mot försäljning till underpris. Se till att reglerade gas- och eltariffer för hushållskunder sätts på en lämplig nivå som inte hindrar konkurrensen, samtidigt som överkomliga villkor upprätthålls för utsatta grupper. Stärka el- och gaslänkarna med Spanien, särskilt gaslänkarna i syfte att helt integrera den iberiska gasmarknaden med den europeiska. Inom järnvägen se till att den nya enhetliga infrastrukturförvaltaren är oberoende från den historiska trafikoperatören, och vidta åtgärder för att konkurrensutsätta den inhemska passagerartransporten före 2019.
5. Minska skattebördan på arbetskraft och öka satsningarna på att förenkla och effektivisera skattesystemet. I detta syfte vidta åtgärder från och med 2015 års budget för att avlägsna ineffektiva skatteutgifter för enskilda och företag i enlighet med nya bedömningar och underlaget från kommittén *Assises de la fiscalité*, samt sänka skattesatserna, vidta ytterligare åtgärder för att göra bolagsskatten mindre gynnsam för skuldsättning, bredda skattebasen, särskilt på konsumtion, och fasa ut miljöskadliga subventioner.

6. Vidta ytterligare åtgärder för att bekämpa stelhet på arbetsmarknaden, särskilt åtgärder för att reformera villkoren i avtalen om bevarande av arbetstillfällen (*accords de maintien de l'emploi*) så att de används oftare av företag i svårigheter. Vidta ytterligare åtgärder i samarbete med arbetsmarknadens parter för att reformera systemet med arbetslöshetsförmåner, så att systemet blir hållbart och ger tillräckliga incitament till återgång till arbete. Intensifiera rådgivning och fortbildning för äldre arbetstagare och se över berörda särskilda ordningar för arbetslöshetsförmåner.
7. Modernisera yrkesutbildningen, genomföra reformen av den obligatoriska utbildningen och vidta ytterligare åtgärder för att minska ojämlikheten i utbildningen, särskilt genom ytterligare åtgärder mot avhopp från skolan i förtid. Se till att aktiva arbetsmarknadsåtgärder verkligen stöder de mest utsatta grupperna. Förbättra övergången från skola till arbete, särskilt genom att intensifiera åtgärderna för vidareutveckling av lärlingsutbildningar, och då i synnerhet för lågkvalificerade.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande